

Χαιρετισμός Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βέροιας

Σάββατο τῆς πέμπτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καί κατά τό Συναξάριο τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας ἐορτάζουμε τόν Ἀκάθιστο Ὑμνο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, τόν ὁποῖο κατά τό Τυπικό καί τήν κρατοῦσα παράδοση ψάλαμε κατανυκτικά καί πανηγυρικά στούς ἱερούς ναούς μας κατά τή χθεσινή ἑσπέρα.

Ὁ ἐορτασμός τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἔχει ὅμως φέτος ἕναν ἰδιαίτερο χαρακτήρα. Ἀποτελεῖ συνέχεια, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, τῆς μεγάλης Θεομητορικής ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς μας ἐορτῆς, τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τῶν πατέρων μας, γιά νά ἀποτινάξουν τόν βαρὺ καί πολύχρονο ζυγὸ τοῦ ἀθέου κατακτητοῦ, πού ἐορτάσαμε πρὶν ἀπὸ δύο ἡμέρες.

Ἡ σύνδεση τους δέν εἶναι ἀπλῶς μία χρονική σύμπτωση ἀλλὰ παραπέμπει στή συνάφεια τοῦ περιεχομένου τους.

«Κοντάκιον εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου» ἐπιγράφεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος σὲ πολλὰ βυζαντινά χειρόγραφα, προσδιορίζοντας ἔτσι τὴ σχέση τους.

Ἡ σχέση ὅμως αὐτὴ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου μέ τὴν ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δέν τὸν ἐμπόδισε νά γίνει ὁ νικητῆριος καί εὐχαριστῆριος παιάνας τῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἄκουσε τίς δεήσεις τους καί δέν παρεῖδε τὰ δάκρυα τῆς ἱκεσίας τους, ἀλλὰ ἔσπευσε μέ θαυμαστὸ τρόπο νά τοὺς λυτρώσει ἀπὸ τοὺς ἄλλοθρήσκους ἐχθροὺς, τοὺς Ἀβάρους, τοὺς Σλάβους καί τοὺς Πέρσες, πού τόλμησαν ἀλαζονικά νά τὴν πολιορκήσουν γιά πρώτη φορά ἀπὸ στεριά καί θάλασσα καί νά ἐπιχειρήσουν νά τὴν ἐκπορθήσουν, ἐνῶ ἦταν ἀνυπεράσπιστη ἀπὸ τὸν στρατὸ της πού βρισκόταν χιλιόμετρα μακριά μαζί μέ τὸν αὐτοκράτορα Ἡράκλειο.

Καί εάν τότε, τό 626, ή Παναγία Παρθένος προστάτευσε καί έσωσε τά εϋσεβή τέκνα της, τό θαϋμα της σωτηρίας της αγαπημένης της πόλεως αλλά καί τών κατοίκων της δέν παρέμεινε μοναδικό οϋτε αποτέλεσε ένα μεμονωμένο περιστατικό.

Ή βοήθεια καί ή προστασία της συνόδευσαν έκτοτε τήν πορεία του εϋσεβοϋς Γένους μας μέσα από τίς συμπληγάδες της ιστορίας καί τό προσωνύμιο «Ήπερμαχος Στρατηγός», πού της απέδωσε τότε ό ιερός ύμνογράφος, έγινε όχι μόνο ένα από τά πιο προσφιλή προσωνύμια της Ήπεραγίας Θεοτόκου, αλλά καί αφορμή βεβαιότητος καί ελπίδος σέ κάθε δύσκολη καί κρίσιμη καμπή της ιστορίας του.

Έγινε ακόμη προανάκρουσμα της επιτυχούς εκβάσεως του δικαίου αγώνος τών πατέρων μας, πού αφού έζησαν για αιώνες σκλαβωμένοι, αποφάσισαν τήν ήμέρα της έορτής της, τήν ήμέρα του Εϋαγγελισμού της από τόν αρχάγγελο Γαβριήλ, τήν ήμέρα της αναγγελίας της λυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους από τά δεσμά της αμαρτίας, νά ξεσηκωθούν, καί ζητώντας τή βοήθεια καί τήν εϋλογία της Παναγίας Παρθένου νά αγωνισθούν για της πατρίδος τήν ελευθερία.

Ο έορτασμός όμως του Άκαθίστου Ύμνου έχει φέτος έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα καί για έναν ακόμη σημαντικό λόγο.

Φέτος συμπληρώνονται 1400 χρόνια από τήν ήμέρα κατά τήν όποία ό Άκάθιστος Ύμνος ακούσθηκε στον περίφημο καί ιστορικό ναό της Παναγίας τών Βλαχερνών, στήν Κωνσταντινούπολη, από τά χείλη τών κατοίκων της πού εξέφραζαν μέ τήν όλονύκτια Άκολουθία τήν εϋγνωμοσύνη τους προς τήν Ήπεραγία Θεοτόκο, πού τούς έσωσε από τή βαρβαρική απειλή.

Σέ αϋτή τήν επέτειο αποφάσισε τό Οικουμενικό μας Πατριαρχείο μέ τή σοφή καί έμπνευσμένη πρωτοβουλία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου νά αφιερώσει τό τρέχον έτος, καί νά αναδείξει τή σημασία καί τήν αξία του Άκαθίστου Ύμνου όχι μόνο ως ενός αριστουργήματος της παγκοσμίου λογοτεχνίας, αλλά καί ως μία ζώσα παράδοση πού συνεχίζεται αδιάλειπτα νά ψάλλεται καί νά ακούεται από καλλιφωνους ιερείς καί επισκόπους, από καλλικέλαδους ιεροψάλτες καί από

άπλους ακόμη πιστούς και νά συνεχίζει νά συγκινεί, νά κατανύγει, νά διδάσκει και νά ανυψώνει τίς ψυχές τών πιστών μέχρι τόν θρόνο τής Θεομήτορος.

Αυτή τήν επέτειο τιμά και έορτάζει μέ τήν αποψινή πανηγυρική εκδήλωση και ή Ίερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, συνεορτάζοντάς την μέ τήν έθνική και θρησκευτική έορτή του Εὐαγγελισμού τής Ὑπεραγίας Θεοτόκου και του εὐαγγελισμού του Γένους μας, μέ τήν έναρξη τήν ήμέρα του Εὐαγγελισμού τής Ὑπερμάχου Στρατηγού του τής Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως του 1821.

Και εάν ο Ἀκάθιστος Ὑμνος εἶναι, ὅπως προσφυστάτα τόν χαρακτηρίσε πρίν από δύο ήμέρες ο Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, «μεγαλειώδης ὡδή εἰς τήν έλευθερίαν», αντιλαμβανόμεθα τή σχέση του μέ τήν έλευθερία του Γένους μας και τούς αγῶνες του, τούς οποίους ὕμνησε ο έθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός στόν «Ὑμνο εἰς τήν Ἐλευθερίαν».

Γι' αυτή τή σχέση του Ἀκαθίστου Ὑμνου μέ τήν έλευθερία του Γένους μας θά μάς όμιλήσει στήν αποψινή έόρτια εκδήλωση ο πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τής Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς και Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος Σπαρμού Ολύμπου π. Νικάνωρ, τόν όποιο ὑποδεχόμεθα μέ πολλή χαρά και ευχαριστοῦμε από καρδιάς για τήν ένθερμη αποδοχή τής προσκλήσεώς μας.

Τό θέμα του εἶναι «Πῶς ο Ἀκάθιστος Ὑμνος διατήρησε ζωντανή τήν έλπίδα στά χρόνια τής σκλαβιάς». Τόν ευχαριστοῦμε πολύ!

Στήν εκδήλωση συμμετέχουν ή Σχολική Χορωδία Βεροίας και ή Χορωδία του Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς Κυρίου Βεροίας πού θά αποδώσουν επίκαιρους ὕμνους και τραγούδια.

Ἄς τιμήσουμε, λοιπόν, ὅλοι μαζί τήν ἐθνική καί θρησκευτική ἐορτή καί τήν ἐπέτειο τῶν 1400 ἐτῶν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τιμώντας λόγους καί ὕμνοις καί ἔργοις τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, διότι σέ Αὐτήν καί στίς σωστικές καί λυτρωτικές ἐπεμβάσεις ὀφείλουμε ὡς ἄτομα καί ὡς Ἔθνος τήν ἐλευθερία μας καί ἀπό τοὺς ὁρατοὺς καί ἀπό τοὺς ἀοράτους ἐχθρούς. Καί ὀφείλουμε νά τῆς ἐκφράζουμε πάντοτε τόν σεβασμό, τήν ἀγάπη καί τήν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μας.